

ת"פ 15049/08/21 - מדינת ישראל נגד אריאל ממן, ניתאי צובלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15049-08-21 מדינת ישראל נ' ממן(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם רובין
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשמים
	1. אריאל ממן
	2. ניתאי צובלי

הכרעת דין משלימה וגזר דין בעניינו של נאשם 1

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

נאשם 1 (להלן - "**הנאשם**"), הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"). במסגרת הסדר הטיעון עתרו הצדדים לצרף שמונה כתבי אישום נוספים שהוגשו נגד הנאשם בבית משפט השלום. להלן נסקור ראשית את עובדות כתב האישום המתוקן שהוגש בתיק הנוכחי (להלן: "**כתב האישום העיקרי**"), ולאחר מכן נסקור, לפי סדר כרונולוגי של מועד ביצוע העבירות, את כתבי האישום שצורפו.

2. על פי עובדות כתב האישום העיקרי, במועד הרלוונטי לכתב האישום הייתה ד.י. בקשר רומנטי עם עמית מנו (להלן: "**המתלונן**"). בעבר היא הייתה בקשר רומנטי עם הנאשם. ד.י. מתגוררת עם משפחתה במבשרת ציון (להלן: "**הבית**"). בין הנאשם לנאשם הנוסף בתיק - ניתאי צובלי (להלן: "**צובלי**") - שעניינו עדיין מתנהל, התקיימו במועד הרלוונטי לכתב האישום קשרי חברות, וכחודש עובר למועד הרלוונטי בכתב האישום היו השניים בקשר יומיומי. לצובלי רישיון נהיגה על אופנוע.

ביום 11.7.21, עובר לשעה 04:37, גמלה בלבו של הנאשם החלטה לתקוף את המתלונן. לצורך הוצאת החלטה זו לפועל נפגשו הנאשמים במקום שאינו ידוע, ויחד הם נסעו לעבר מבשרת ציון על גבי אופנוע עליו נהג צובלי כשהנאשם ישב מאחוריו, זאת במטרה לתקוף את המתלונן. בדרכם למבשרת ציון עצרה שוטרת את השניים לצורך בדיקה שגרתית, דבר שלא מנע מהם להמשיך בתכניתם. השניים נסעו למבשרת ציון, שם הם חלפו על פני ביתה של ד.י. לאחר מכן, בשעה 04:56, הגיעו השניים למקום אחר במבשרת ציון והמתינו שם. כעבור כעשרים דקות חזרו המתלונן, ד.י. וחברות נוספות שלה הביתה מבילוי משותף במרכז הארץ. ד.י. וחברותיה נכנסו אל הבית בעוד המתלונן נותר להמתין ברחוב בסמוך לבית, כשהוא לבדו. באותה עת הגיעו הנאשמים אל המקום על גבי האופנוע. הנאשם ירד מהאופנוע ומיד החל לתקוף את המתלונן תוך שהוא אוחז

בידו ברזל חד. הנאשם תפס במתלון ודקר אותו באמצעות הברזל החד מספר פעמים בראשו, בפניו, בזרועו ובגבו, בעוד צובלי ממתין בסמוך אליו. במהלך האירוע נקרעה חולצתו של המתלון, הוא נפצע והחל לדמם מראשו, מפניו ומחלקים שונים בגופו. המתלון נמלט מהנאשם אל חצר ביתו. הנאשם רדף אחריו עד לשער חצר הבית, והמתלון נכנס אל הבית כשהוא מדמם מחלקים שונים בגופו. באותה עת, צובלי, אשר המתין בסמוך לחצר הבית, התקרב אל הנאשם עם האופנוע, אסף את הנאשם, והשניים נמלטו מהמקום על גבי האופנוע במהירות. הנאשמים נמלטו בנסיעה מהירה על גבי האופנוע, ובשעה 05:24 לערך הם פנו ימינה בצומת "המעוזים" כשהאור ברמזור היה אדום, ובעת שרכבים אחרים נסעו בצומת.

כתוצאה מהאירוע נגרם למתלון חתך עמוק מאוד באורך של כ-12 ס"מ בראשו, באזור הטמפורלי משמאל. החתך התחיל מקו המצח והגיע עד למעל לאוזן. הוא חצה SMAS ושרירים, ואף פגע בעורק הטמפורלי ובענף הפרונטלי של עצב הפנים משמאל, וגרם לדימום פעיל. כמו כן נגרמו למתלון חתך מאחורי האוזן באורך 4 ס"מ, שפשופים מרובים בכל הגוף, חתך דקירה בשכם שמאל, חתך דקירה בגב שמאל, וחתך דקירה בזרוע ימין. המתלון פונה באמצעות אמבולנס לטיפול בבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. הנאשם עצמו נחתך במהלך האירוע בזרת ידו השמאלית ופנה לקבלת עזרה רפואית בבית החולים שערי צדק בירושלים.

3. עתה נסקור את עובדות כתבי האישום שלבקשת הנאשם צורפו לתיק שלפניי. תחילה נסקור את כתבי האישום שהוגשו נגד הנאשם בעת שהיה קטיין, ולאחר מכן את אלו שהוגשו נגדו לאחר שהפך לבגיר.

4. בת"פ 52292-02-18 נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק, וכן עבירה של החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק. במסגרת האישום הראשון בכתב אישום זה נאמר, כי ביום 23.2.2017 בשעה 18:15 לערך, נסעה המתלוננת, בעלת חזות מוסלמית כשלראשה כיסוי ראש, יחד עם שלוש מבנותיה לקניון מלחה בירושלים. בעת שהגיעה המתלוננת לחניון הקניון והחנתה את רכבה, הבחינו בה הנאשם ושניים נוספים שהאשמו יחד עמו באותו כתב אישום. הנאשמים החלו לקלל את המתלוננת, בין היתר במילים "**כלבה זונה, תמותי**". בהמשך לכך הנאשמים ירקו על המתלוננת ופגעו בה. באישום השני שנכלל באותו כתב אישום נאמר, כי באותו יום, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, צעדו הנאשמים לכיוון הגשר הסמוך לקניון מלחה שבירושלים. בהגיעם לגשר, הבחינו בחבורה של שלושה נערים ממוצא ערבי. בין הצדדים התפתח דין ודברים שבסופו קטטה. במהלך האירוע, הוציא אחד הנאשמים סכין שאורך להבה 13 ס"מ, והעבירה לנאשם.

5. בת"פ 32092-02-18 נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק. על פי האמור בכתב האישום, ביום 16.5.17 סמוך לשעה 17:30, המתלון וחברו ישבו בקניון הדר, כאשר הנאשם וחברו החלו לצחוק על המתלון שהוא שמן. המתלון קילל אותם חזרה וכל צד המשיך בדרכו. בהמשך, פגשו הנאשם וחברו את המתלון וחברו בשירותים, הנאשם המשיך לצחוק יחד עם חברו על המתלון שהוא שמן, וכן נגע באמצעות אצבעו באזור החזה של המתלון והכה על ראשו.

6. בת"פ 71187-07-18 נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של הסגת גבול - עבירה לפי סעיפים 447 + 29(א) לחוק, ועבירה של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק. על פי עובדות כתב האישום, ביום 30.8.17 בשעה

23:50 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם ואדם אחר לבית כנסת בכוונה לבצע גניבה. כאשר הגיעו השניים לבית הכנסת החדיר האחר את אצבעו ברווח בין הקיר לדלת, הזיז את מוט הבריוח ופתח את דלת בית הכנסת. הנאשם והאחר נכנסו לתוך בית הכנסת ונטלו מתוך קופת צדקה 70 שקלים. הנאשם לקח לעצמו 50 שקלים ואת היתר העביר לאחר.

7. בת"פ 57064-02-19 נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של גניבה - עבירה לפי סעיפים 384 + 29 לחוק. על פי עובדות כתב האישום, ביום 31.10.18 בין השעות 22:30-23:36 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם עם שותפו לדוכן פלאפונים בקניון הדר בתלפיות. כשאחרון העובדים יצא מהדוכן, ניגש השותף לדוכן, הרים את כיסוי הברזנט שעליו, והכניס לתיק שהיה ברשותו שמונה פלאפונים ששוים נאמד בכ-18,000 ₪, כל זאת, בשעה שהנאשם מתצפת בסמוך כדי להתריע אם אנשים מתקרבים.

8. בת"פ 24867-11-19 נקבע כי הנאשם ביצע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא - עבירה לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382 לחוק, ועבירה של שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק. המתלונן בתיק זה נחקר באזהרה בגין חשד לגניבת מכשירי הפלאפונים מקניון הדר בירושלים, והפליל את הנאשם כשותפו לביצוע בצוותא של הגניבה. למחרת היום נחקר הנאשם עצמו במשטרה ונאמר לו כי המתלונן הפליל אותו. בהמשך לכך התקשר הנאשם למתלונן וביקש לפגוש אותו בפארק בירושלים. המתלונן הגיע לפארק, שם הוא פגש את הנאשם ואת חברו. הנאשם פנה למתלונן ואמר לו שהוא מלשן כיוון ש"פתח" עליו בחקירה. הנאשמים הסיעו את המתלונן ברכבו של החבר שנהג ברכב עד לטיילת בשכונת הר חומה, שם הם ירדו מהרכב והחלו לדבר עם המתלונן בנוגע לגרסתו במשטרה על אירוע הגניבה. לאחר שהמתלונן אמר לשניים כי הוא שמר על זכות השתיקה, הנאשם אמר למתלונן שיפסיק לשקר ונתן לו אגרוף בלחי שמאל. החבר תקף אף הוא את המתלונן, ביצע חיפוש על גופו ונטל ממנו מכשיר פלאפון. הוא הורה למתלונן לגשת למשטרה ולמסור גרסה חדשה לאירוע הגניבה, לפיה הוא ביצע אותה לבדו וביקש מהנאשם עזרה למרות שהאחרון ביקש ממנו מספר פעמים לא לגנוב. הנאשמים אמרו למתלונן שעליו להראות להם את הפרוטוקול שמוכיח כי מסר למשטרה את הגרסה החדשה, שאם לא יעשה כן הוא: "יאכל פיצוצים", ושרק לאחר שימסור את הפרוטוקול יקבל חזרה לידי את מכשיר הטלפון שלו. בהמשך לאמור הגיע למחרת היום המתלונן לתחנת מוריה של משטרת ישראל וביקש לשנות את גרסתו לעניין אירוע הגניבה, תוך שטען כי העליל על הנאשם בכך שאמר כי הוא היה שותף לביצוע הגניבה.

9. עתה, נסקור את שלושת כתבי אישום הנוספים שביקש לצרף הנאשם, במסגרתם הוא הודה בביצוע עבירות בהיותו בגיר.

10. בת"פ 19827-04-21 הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק, בעבירה של התנגדות למעצר - עבירה לפי סעיף 47(א) לחוק המעצרים, ובעבירה של ניסיון חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיפים 413 + 25 לחוק. על פי האמור בכתב האישום, ביום 11.3.20, ליל חג הפורים, סמוך לשעה 00:33, עמדו הנאשמים עם צעירים נוספים (להלן: "אחרים") ועם אליהו מנגיסטו (להלן: "מנגיסטו"), ליד תחנת אוטובוס בירושלים ושתו משקאות אלכוהוליים. במקום עברה

ניידת משטרה ובה שלושה מתנדבים לבושים מדי משטרה (להלן: "**המתנדבים**"). המתנדבים ניגשו לנאשמים, למנגיסטו ולאחרים לאחר ששמעו אותם צועקים ומרעישים, וביקשו מהם להזדהות ולשפוך את המשקאות האלכוהוליים שהחזיקו.

הנאשמים, מנגיסטו והאחרים סירבו, והחלו לקלל את המתנדבים. במקום התפתחה מהומה רועשת, במהלכה ברח מנגיסטו כשהוא נוהג על קטנוע. האחרים החלו לאיים על אחד המתנדבים, ואחד מהם נתן לו אגרוף לאוזן.

משראו המתנדבים כי אינם מסוגלים לטפל באירוע בכוחות עצמם, הזעיקו למקום כוחות תגבור. תוך זמן קצר הגיעו למקום שלושה שוטרים נוספים (להלן: "**השוטרים**"), שהחלו לחפש אחר מנגיסטו. השוטרים הצליחו לאתר בקרבת מקום את מנגיסטו וביקשו ממנו להזדהות. משסירב, הודיעו לו כי הוא מעוכב לתחנת המשטרה לצורך זיהוי. מנגיסטו התלווה תחילה לשוטרים, אך לפתע הוא ברח מהם בשנית. לאחר מרדף קצר הוא נתפס. השוטרים הודיעו לו כי הוא עצור, אחזו בו והחלו להובילו לניידת.

בשלב זה החלו הנאשמים והאחרים להתפרע, לקלל, לצעוק, לאיים ולהשליך חפצים על השוטרים, על מנת להכשילם בביצוע תפקידם ולסכל את מעצרו של מנגיסטו (להלן: "**ההתפרעות**"). אנשים נוספים התאספו במקום, וכוחות משטרה נוספים הוזעקו לסייע על מנת להתגבר על אלימות הנאשמים. במהלך ההתפרעות, ניסו הנאשמים לחסום את דרכם של השוטרים אל הניידת, וניסו למנוע באלימות את מעצרו של מנגיסטו. במהלך האירוע ניסו הנאשמים והאחרים לברוח מהשוטרים ולעלות על אוטובוס "קווי לילה" של אגד שעבר במקום, תוך שהם גורמים לו נזק.

בנוסף למתואר לעיל, הכה הנאשם בעוצמה רבה באמצעות בקבוק זכוכית על כתפו של השוטר עומר כהן וניסה לברוח מהמקום. לאחר שנתפס התנגד למעצרו ואז הוכנס לניידת בכוח. בתום מאבק אלים, במהלכו השוטרים השתמשו בגז פלפל, נעצרו הנאשם ואחרים והובאו לתחנת משטרת עוז. כתוצאה מאלימות הנאשמים והאחרים נפצעו מספר שוטרים, ואחד מהם אף נזקק לטיפול רפואי. כן נגרם נזק לניידות משטרה.

11. בתיק ת"ד 7403-12-20 הורשע הנאשם בעבירה של התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), בעבירה של נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת התעבורה**"), בעבירה של נהיגה במהירות בלתי סבירה בתנאי הדרך - עבירה לפי סעיף 51 לתקנות התעבורה, בעבירה של חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה ובעבירה של חוסר שליטה ברכב - עבירה לפי תקנה 26(4) לתקנות התעבורה. על פי כתב האישום, ביום 3.8.20 סמוך לשעה 13:41, נהג הנאשם באופנוע מכיוון הדסה עין כרם לכיוון מושב אורה בירושלים. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש, בכך שבהגיעו לעקומה שמאלה בכיוון נסיעתו הוא נסע במהירות העולה על המהירות המותרת, איבד שליטה על האופנוע, החליק על הכביש, עלה על המדרכה ופגע בגדר ההפרדה, ובכך גרם לתאונת דרכים. כתוצאה מהתאונה, ניזוק האופנוע וכן הנאשם נחבל חבלות של ממש בשורש כף יד ימין ושמאל ובכתף ימין.

12. בת"פ 31076-08-21 הורשע הנאשם בעבירה של הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447(א) + 29 לחוק, ובעבירה של היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 + 29 לחוק. על פי האמור בכתב האישום,

ביום 15.2.21 התקיים משחק כדורגל באצטדיון טדי בירושלים ללא נוכחות קהל. הנאשם הגיע יחד עם חברו לאצטדיון והשניים ביקשו להיכנס בשעריו ולצפות במשחק. מאבטחי האצטדיון סירבו לבקשתם, מנעו את כניסתם וליוו אותם החוצה. ואולם, הנאשם וחברו לא שעו להוראות המאבטחים, הם נכנסו דרך מרכז הספורט באצטדיון לאחד משערי האצטדיון, תוך שהנאשם השתמש במפתח שהיה מצוי בקופסת חירום לצד דלת שהובילה לאצטדיון, אותה הוא שבר באמצעות פטיש. לאחר שהמאבטחים הבחינו בשניים וביקשו לעכבם, השניים ברחו עד שעוכבו על ידם.

13. תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר ביום 1.6.22. עיקרי התסקיר יובאו להלן.

בעת כתיבת התסקיר היה הנאשם כבן 20. התסקיר מתאר את משפחתו של הנאשם. הנאשם הוא הבן השני מבין שישה. הורי הנאשם מנהלים אורח חיים נורמטיבי, עובדים לפרנסתם, ולדברי הנאשם הם מהווים עבורו דמויות מטיבות. לדבריו, משפחתו מנהלת אורח חיים תקין, אך הוא בחר שלא להקשיב להוריו, שניסו לנתב את אורח חייו למקומות חיוביים ומקדמים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ולאחר מכן שולב בעבודות זמניות, אם כי טרם מעצרו היה חסר תעסוקה. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי עד אמצע גיל בית הספר היסודי הוא התפתח בצורה תקינה, אלא שאז הוא אובחן כסובל מהפרעת קשב וריכוז, ובהמשך הוא הועבר למסגרות לחינוך מיוחד. הנאשם עבר פעמים רבות בין בתי ספר, ועל רקע קשייו הוא חבר לחברה שולית ועבריינית, צרך אלוהול החל מגיל 14 באופן לא מבוקר, והסתבך בפלילים. לטענת הנאשם, האלוהול שצרך לא השפיע על תפקודו והוא לא סבל מבעיית התמכרות בתחום זה, אך הוא מבין בדיעבד כי האלוהול עזר לו לברוח מקשייו. את תקופת לימודיו סיים הנאשם בתיכון מקצועי המיועד לנוער בסיכון, והוא לא גויס לצבא על רקע עברו הפלילי.

אשר להתייחסותו לעבירה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו וגילה הבנה מסוימת לחומרתם. הנאשם שיתף כי הוא חבר לנוער שוליים מגיל צעיר, וכיוון שהתנהלותו העבריינית העניקה לו תחושת משמעות הוא לא חשב על השלכות מעשיו. הנאשם הביע בפני שירות המבחן עייפות מאורח החיים שאימץ לעצמו, והביע רצון לשקם את חייו ולבנות לעצמו מסגרת התפתחותית יציבה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה מודעות ראשונית לקשייו, ומעוניין לשנות את חייו. עם זאת, התסקיר עמד על כך שמגיל צעיר השתלב הנאשם בחברה שולית, וכי הוא מתקשה להתמודד עם קשייו באופן אדפטיבי, הוא פועל באימפולסיביות במצבי לחץ ומשבר, והוא מתקשה לשקול את ההשלכות של מעשיו. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה יחס מצמצם לבעיית השימוש שלו באלוהול, שימוש המהווה גורם מעכב בחייו. בסיכומם של הדברים המליץ שירות המבחן שבית המשפט יציב לנאשם מסגרת הרתעתית מוגדרת ומציבת גבול בדמות מאסר בפועל, שבמהלכו ישולב הנאשם בהליך טיפולי ייעודי בתחום השליטה בכעסים.

14. ראיות המאשימה וטענותיה לעונש

המאשימה התייחסה לכלל הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו בכל כתבי האישום שצורפו. לדבריה, בביצוע עבירות האלימות, פגע הנאשם בערכים המוגנים הנוגעים לשלמות גופו של אדם, בטחון, האוטונומיה על גופו, קדושת החיים וביטחון הציבור, בפרט בהינתן העובדה שהנאשם השתמש בסכין; בביצוע עבירות ההפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר, פגע הנאשם בערכים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי; בביצוע עבירת שיבוש מהלכי המשפט, הוא פגע בתקינות הליכי החקירה והמשפט וביכולת רשויות אכיפת החוק ובתי המשפט להגיע אל חקר האמת ולבסס את שלטון החוק; בביצוע עבירות הרכוש, פגע הנאשם בקניינו של אדם, ברכוש הזולת ובסדר הציבורי; ובביצוע עבירות התעבורה, פגע בערכים של שמירה על חיי האדם וגופו של אדם, בזכות המשתמשים לנסוע בבטחה בדרך, ובערך של שלום הציבור.

ב"כ המאשימה ציינה כי ענייננו בצירוף תשעה תיקים שנפתחו במהלך כארבע שנים. חומרת המעשים, הנזק שנגרם כתוצאה מהם ומידת התכנון הסלימו עם הזמן, כך שניכר כי הנאשם לא הורתע מפתחת ההליכים נגדו. עם התקדמות השנים, מעשיו של הנאשם הפכו ממעשים מזדמנים למעשים מתוכננים שהביאו לנזקים חמורים.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לנסיבות הקשורות בעבירות שביצע הנאשם כאמור בכל אחד מכתבי האישום שהוגשו נגדו. במיוחד עמדה ב"כ המאשימה על כך שבעבירות נושא כתב האישום העיקרי, הנאשם הוא שיזם את הפגיעה במתלון, והוא שהצטייד בחפץ חד מראש ונפגש עם נאשם 2 במטרה להוציא את תכניתו אל הפועל. לטענת ב"כ המאשימה, הנאשם והנאשם הנוסף פעלו בנחישות בכך שחיכו להגעת המתלון למקום ולכך שישאר לבדו. הנאשם תקף את המתלון באמצעות חפץ חד בראשו ובמקומות רבים נוספים, עד שהמתלון נזקק לטיפול רפואי דחוף בבית חולים. ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם המשיך לתקוף את המתלון גם לאחר שזה ניסה לברוח מהמקום. לדברי ב"כ המאשימה, לנאשם היו הזדמנויות רבות לעצור את ביצוע העבירה במהלך הנסיעה מירושלים למבשרת, אך הוא בחר להמשיך בפעילות העבריינית, ואף העובדה שבדרכו לביצוע העבירה הוא נעצר על ידי שוטרת ששאלה אותו לפשר מעשיו לא הרתיעה אותו מביצוע העבירות.

ב"כ המאשימה הוסיפה והדגישה היבטים שונים הקשורים בביצוע העבירות נושא כתבי האישום המצורפים.

בת"פ 52292-02-18 היה הנאשם דמות אקטיבית בביצוע העבירה המתוארת באישום הראשון. הוא קילל את המתלוננת וירק עליה ללא כל סיבה לעיני בנותיה הפעוטות. במסגרת האישום השני, פוטנציאל הנזק בהחזקת סכין במהלך קטטה הינו רב ופוטנציאל הנזק של מעשה זה גבוה.

בת"פ 32092-02-18 הנאשם לעג למראהו של המתלון ולאחר מכן לעג לו בשנית ותקף אותו.

בת"פ 71187-07-18 הנאשם פרץ לבית כנסת ואז גנב כסף מקופץ צדקה שנועדה לסייע לרווחת אחרים.

בת"פ 57064-02-19 הנאשם ושותפו גנבו מכשירי טלפון בצוותא ובתכנון מראש, כשהנאשם מתצפת על מנת להתריע את סיכול הגניבה. המעשים הביאו לנזק כספי.

בת"פ 24867-11-19 הנאשם ושותפו פעלו לשיבוש מהלכי משפט תוך תכנון מראש של המעשה, ותוך שימוש באלימות כלפי מתלון קטין. מעשיו של הנאשם ושותפו אף הביאו לשיבוש בפועל של הליכי משפט, שיבוש אשר בה לידי ביטוי בכך שהמתלון ביקש לשנות את גרסתו במשטרה.

בת"פ 19827-04-21 הנאשם הכשיל שוטרים שניסו לעצור חשוד אחר בתיק, התנגד למעצר וניסה לגרום נזק

לניידת אליה הוכנס. האירוע גרם לפציעתם של מספר שוטרים, שאחד מהם נדרש לטיפול רפואי.

בת"פ 7403-12-20 הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש. עקב נהיגתו הנאשם נחבל, נגרם נזק לאופנועו, ועלול היה להיגרם נזק לאחרים בכביש.

בת"פ 31076-08-21, הנאשם הבין כי אינו מורשה להיכנס לצפות במשחק כדורגל, ולמרות זאת הוא החליט להיכנס ללא רשות לאצטדיון, תוך גרימת נזק ושימוש באמצעים שנועדו לשעת חירום, כל זאת לשם סיפוק רצונותיו.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בחלוקה לפי סוגי העבירות השונות, והיא בקשה לאבחן את הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם מהמקרה דנא, כפי שיפורט בהמשך. בשקלול כלל הנתונים עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם של 5-8 שנות מאסר לכלל התיקים המצורפים, בחלוקה המפורטת בטבלה שצירפה ב"כ המאשימה לעיקרי הטיעון שהגישה.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, תיארה ב"כ המאשימה את גילו הצעיר של הנאשם ואת הודאתו שחסכה זמן שיפוטי, הגם שלדבריה, זאת נעשה מתוך חישוב פוטנציאל הנזק. כן ציינה ב"כ המאשימה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. ואולם, ב"כ המאשימה גם ציינה, כי הנאשם לא הורשע עד כה למרות כל ההליכים שנוהלו נגדו, רק כיוון שאותם ההליכים התמשכו בשל הזדמנויות שיקום שניתנו לנאשם, אותן בסופו של דבר הוא לא השכיל לנצל. ב"כ המאשימה טענה כי העובדה שהנאשם ביצע עבירות כה רבות בפרק זמן קצר מהווה נסיבה מחמירה, שכן היא מראה שהנאשם לא למד את הלקח חרף ההליכים הפליליים שננקטו נגדו. ב"כ המאשימה עמדה על כך שלנאשם עבר פלילי תעבורתי (צורף וסומן תע/1).

בנוסף טענה ב"כ המאשימה, כי יש לתת את הדעת למתלוננים בחלק מהתיקים שצורפו להליך זה, הממתינים זמן רב לדעת מה עלה בגורל התיק בו הם נפגעי עבירה. עוד, ציינה כי תסקיר שירות המבחן המליץ כי תיגזר על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה.

על כן, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם ולגזור עליו 6.5 שנות מאסר לצד עונשים נלווים, לרבות פיצוי לנפגעי העבירה ופסילה רישיון הנהיגה למשך 8 חודשים.

15. טיעוני הנאשם לעונש

במסגרת טיעוני הנאשם לעונש העידה אמו של הנאשם, אשר סיפרה על ילדותו המוקדמת, על קשייו בלימודים, על מקומו של הנאשם בבית ועל הקושי עמה מתמודדת המשפחה מאז מעצרו, לרבות החלטתם לעבור מירושלים לאילת. לדבריה, היא נמצאת בקשר רציף עם בנה, שמביע חרטה ולוקח אחריות על מעשיו.

כמו כן, הגיש ב"כ הנאשם דו"ח אבחון פסיכודיאגנוסטי שנערך לנאשם בשנת 2018 (סומן נע/1). האבחון מתאר את קשיי הלמידה מהם סובל הנאשם, את דרכו במערכת החינוך ואת הקשיים הרגשיים שפוגעים בתפקודו.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ציין ב"כ הנאשם, שבמסגרת כתב האישום הראשי הפגיעה בקורבן העבירה לא הביאה לאשפוזו, והוא שוחרר לביתו אחרי טיפול בבית החולים. כן, ציין ב"כ הנאשם כי המתלונן לא

שיתף פעולה עם השוטרים ולא הוגש בעניינו תסקיר נפגע עבירה.

לדברי ב"כ הנאשם, מהפסיקה הרלוונטית עולה כי עונשי המאסר בהסדרי טיעון על עבירות אלימות בהן נעשה שימוש בנשק קר נעים בין 12 ל-24 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם אף הפנה לפסקי דין להמחשת מדיניות הענישה בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וחבלה בכוונה מחמירה, והסביר מדוע לשיטתו הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה שונה בנסיבותיה מהנסיבות בכתב האישום המונח לפניו. על כן, עתר ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר באשר לתיק העיקרי.

לגבי תיקי הנוער שצורפו טען ב"כ הנאשם, כי המדינה הסכימה שלא לטעון לעונש מאסר בפועל בגינם. דא עקא, שב"כ הנאשם לא הגיש כל מסמך המתעד הסכמה כזו. עוד טען ב"כ הנאשם בנוגע לתיקים שצורפו, כי העברות שפורטו באותם תיקים לא היו כרוכות בנקיטת אלימות ברף הגבוה, ולכן אין מקום להטיל בגין עונשי מאסר.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, תיאר בא כוח הנאשם כי הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית שהתחבר לשולי החברה עקב הפרעות קשב קשות, וכי למרות זאת הצליח הנאשם לסיים 12 שנות לימוד. הנאשם נעדר עבר פלילי. הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי וחסך טראומה מנפגעי העבירה. לסיום התייחס ב"כ הנאשם לתסקיר שירות המבחן והדגיש כי נכתב בו שבמהלך המעצר הפנים הנאשם את חומרת מעשיו, ושהוא מעוניין לרכוש מקצוע ולחזור לחיים נורמטיביים, מה גם שמאסר ממושך עלול להשפיע עליו לרעה. לאור נסיבות אלה ופוטנציאל השיקום בעניינו, עתר ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

16. דברי הנאשם

בדין אמר הנאשם כי בשנה האחרונה, בה שהה במעצר, הוא הבין שהוא רוצה לשנות את דרכיו ושהוא מעוניין להשתנות ולפתוח דף חדש. לטענתו, הוא מבין כעת את המשמעות של מעשיו והוא מעוניין לחזור לחיי ולמשפחתו.

דין והכרעה

17. היות שבעקבות הסדר הטיעון הורשע הנאשם בכתבי אישום שצורפו לתיק זה, ייקבע להלן מתחם ענישה נפרד לכל אחד מכתבי האישום בהם הורשע הנאשם בגין ביצוע עבירות בהיותו בגיר, תוך התחשבות בנסיבות הייחודיות הקשורות בביצוע העבירות בכל תיק ותיק. לגבי אותן עבירות שביצע הנאשם בהיותו קטין לא ייקבע מתחם ענישה.

18. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

את מגוון העבירות בהן הורשע הנאשם ניתן לחלק לכמה סוגים, הנבדלים ביניהם מבחינת הערכים המוגנים בהם

פגע הנאשם.

העבירות החמורות ביותר בהן הורשע הנאשם הן עבירות אלימות, בראשן העבירה של חבלה בכוונה מחמירה, אשר העונש שקבע המחוקק בצידה עומד על עשרים שנות מאסר. ביצוע עבירות האלימות פוגע בערכים של קדושת החיים, שלמות גופו של אדם ובטחונו האישי של אדם. הפגיעה שפגע הנאשם בערך של שלמות גופו של אדם, כאמור בכתב האישום העיקרי, נמצאת בדרגה גבוהה יחסית, זאת לנוכח השימוש בחפץ חד מברזל והפגיעה המכוונת בראשו של המתלונן. ביתר עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם מידת הפגיעה בערך המוגן של שלמות הגוף נמוכה יותר. עם זאת, ראוי לציין את ריבוי הפעמים בהן ביצע הנאשם עבירות אלימות, דבר המעצים בראייה כוללת את הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים האמורים.

בכך שהנאשם ביצע עבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר הוא פגע בערכים המוגנים שעניינם אכיפת החוק, שמירת הסדר הציבורי והבטחת פעילותם התקינה של כוחות המשטרה. רמת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית. כזכור, הנאשם וחבריו הפריעו לשוטרים לעצור את מנגיסטו, והנאשם היכה שוטר והתנגד למעצרו שלו. עבירות אלה ביצע הנאשם לאחר שהוא ושאר המעורבים בתיק הכשילו את פעולות מתנדבי המשטרה. כלומר, הנאשמים הפריעו הן למתנדבים והן לשוטרים והנאשם אף גרם לפציעתו של שוטר.

הנאשם ביצע עבירה של שיבוש מהלכי המשפט, ובכך הוא פגע בערכים המוגנים של גילוי האמת ואכיפת החוק (ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.18)). רמת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים אלה גבוהה, שכן הנאשם השתמש באלימות לשם ביצוע השיבוש, והוא אף הצליח חלקית בפעולת השיבוש, במובן זה שהמתלונן ניגש למשטרה ושינה את עדותו.

בביצוע עבירות הרכוש פגע הנאשם בערך המוגן של זכות הקניין. רמת הפגיעה בערך זה היא בינונית נמוכה. אמנם, באירוע גניבת הפלאפונים (ת"פ 57064-02-19) נגנבו מכשירים בשווי של כ-18,000 ₪, אלא שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע עבירה זו היה נמוך מחלקו של שותפו. באירוע של גניבת הכסף מתקופת הצדקה בבית הכנסת (ת"פ 71187-07-18), אירוע מכוער מן הבחינה המוסרית, עמד סכום הגניבה על סך לא גבוה של 70 ₪.

בעבירות התעבורה שביצע, פגע הנאשם בערך המוגן של שלום חיי המשתמשים בדרך. מכתב האישום הרלוונטי לעבירות אלה עולה כי הסיבה לתאונת הדרכים בה היה מעורב הנאשם הייתה נהיגתו במהירות מופרזת שלא הלמה את תנאי הדרך. בכך סיכן הנאשם את משתמשי הדרך. עם זאת, למרבה המזל הנאשם לא פגע בפועל באיש מלבדו, וגם פגיעותיו שלו לא היו חמורות. לכן בעבירות אלו מידת הפגיעה בערך המוגן, בינונית - נמוכה.

19. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

נתייחס להלן לנסיבות העיקריות הקשורות בביצוע כל אחת מהעבירות.

במסגרת כתב האישום העיקרי, בולט לחומרה התכנון המוקדם של העבירה, ובולטת נחישותו של הנאשם להוציא אל הפועל את הפגיעה במתלונן. הנסיעה מירושלים למבשרת בשעת לילה מאוחרת ארכה כמה דקות לכל הפחות, במהלכן הנאשם לא השכיל לחזור בו מכוונותיו. אף הפגישה עם השוטרת לא הניאה אותו מביצוע תכניתו, וגם הזמן שבו המתין הנאשם למתלונן סיפק לו הזדמנות לחשוב על התקיפה המתוכננת ולחזור בו

מביצועה. ואולם, הנאשם בחר שלא לחזור בו מכוונתו והוא ביצע את התקיפה בפועל.

הנאשם הוא שיזם את תקיפתו של המתלון, והוא זה שביצע את התקיפה בפועל. חלקו של הנאשם בעבירה שבוצעה הוא, אפוא, מרכזי, וגדול מחלקו של חברו - הנאשם הנוסף. הנזק שגרם הנאשם למתלון אינו קל. המתלון סבל ממגוון רב של פגיעות באזורי גוף שונים, ונזקק לטיפול רפואי. בהקשר זה יש לתת משקל מיוחד לעובדה שהנאשם בחר לדקור את המתלון בראשו, וכי הוא גרם לו לחתך עמוק וארוך. ראוי לציין כי לא הוגשו תסקיר נפגע עבירה או הצהרת נפגע עבירה.

כעולה מכתב האישום, המניע לתקיפת המתלון היה נעוץ בכך שהמתלון היה בן זוגה הנוכחי של בת הזוג לשעבר של הנאשם. מניע זה לא יכול בשום אופן להצדיק הקלה בקביעת מתחם העונש ההולם, אלא להיפך. ראוי שהמתחם שייקבע יביא לידי ביטוי את הסלידה מעבירות שנהוג לכנותן, ללא שום הצדקה, "עבירות על רקע רומנטי".

בת"פ 52292-02-18 מתוארים שני אירועים שאירעו באותו יום. מעובדות האישום הראשון עולה כי הרקע למעשי הנאשם וחבריו היה גזעני, שכן אלה קיללו אישה בעלת חזות מוסלמית וירקו עליה. באישום השני מתואר אירוע נוסף באותו יום, במסגרתו הנאשם וחבריו היו מעורבים בקטטה עם נערים ממוצא ערבי, במהלכה הנאשם אף החזיק סכין. עובדות כתב האישום לא מפרטות את הרקע לאותו ויכוח ולקטטה, אך אין חולק כי אחיזת הנאשם בסכין עלולה הייתה להביא לתוצאות חמורות ולפגיעה בגוף. מבלי להמעיט בחומרת העבירות שביצע, נראה כי תפקידו של הנאשם לא היה מרכזי, שכן הוא קיבל את הסכין מידי נאשם אחר, ואין עדות לכך שהוא הוביל את האירועים המתוארים בשני האישומים.

בת"פ 71187-07-18 הנאשם הסיג גבול וגנב סכום כסף מתוך קופת צדקה בבית כנסת. הגם שהפגם המוסרי שנלווה לגניבה מקופת צדקה הוא רב, הרי שראוי להתחשב בעובדה שהסכום שנגנב עמד על סכום לא גבוה של 70 ₪, מתוכם נטל הנאשם 50 ₪.

בת"פ 24867-11-19 הנאשם שיבש הליכי חקירה בכך שהכה את שותפו לביצוע העבירה שתוארה בכתב האישום הקודם, ואיים עליו לשנות את גרסתו במשטרה. השיבוש בוצע תוך שימוש באלימות והוא תוכנן מראש. עוד יש לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שהשיבוש התממש בפועל, במובן זה שהמתלון אכן פנה למשטרה וביקש לשנות את גרסתו.

אשר לת"פ 19827-04-21, ההתנגדות למתנדבי המשטרה וההפרעה במילוי תפקידם לא היו מתוכננים מראש, שכן הצעירים לא התכוונו לפגוש במתנדבים. ואולם, יש לתת משקל לחומרה לעובדה שמרגע שנקלעו הנאשם וחבריו למצב של חיכוך עם מתנדבי המשטרה הם בחרו שוב ושוב לפעול בצורה אלימה, ובכך להקשות על המתנדבים והשוטרים לבצע את תפקידם. הנאשם וחבריו צעקו על המתנדבים וקיללו אותם, זרקו עליהם חפצים והפריעו להם לעצור את חברם מנגיסטו. כשהנאשם עצמו נעצר, הוא התנגד למעצרו, בעט וניסה להזיק לניידת אליה הוא הוכנס בכוח. חלקו היחסי של הנאשם בעבירות מושא כתב האישום זה אינו מרכזי ובלעדי, שכן הוא פעל עם צעירים אחרים, ושניים מהנאשמים האחרים שהאשמו עמו בכתב האישום התנגדו למעצרו בצורה תקיפה יותר, ואף ונהגו באלימות רבה יותר. עם זאת, יש לתת משקל לעובדה שהתנהגותו של הנאשם תרמה להסלמת האירוע, כך שלא ניתן לראות את חלקו באירוע כמזערי ושולי. לעניין הרכב בו ניסה הנאשם לחבול במזיד, נזכיר כי מדובר בניידת משטרה, דבר המוסיף חומרה לעבירה, שכן הפגיעה בניידת מביאה לידי ביטוי

עמדה של זלזול ברשויות אכיפת החוק.

בת"פ 7403-12-21 ביצע הנאשם תאונת דרכים תוך שרכב על אופנוע במהירות העולה על המהירות המותרת והסבירה בתנאי הדרך בה נסע. נראה כי אין צורך להכביר מילים על הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מתאונות דרכים, אך יש להביא בחשבון לזכות הנאשם כי בפועל לא נפגע איש מלבדו כתוצאה ממעשהו.

אשר לת"פ 31076-08-21, הנאשם הוא זה ששבר את קופסת החירום ופתח בעזרת המפתח שהיה מצוי בה את דלת האצטדיון, בעוד החבר שלצדו התלווה אליו להסגת הגבול מבלי לנקוט בצעדים אקטיביים. דהיינו, הנאשם הוא שנטל את החלק המרכזי בביצוע העבירה, ובגרימת הנזק לרכוש.

20. הענישה הנוהגת

ב"כ המאשימה הפנתה למספר פסקי דין להמחשת הענישה הנוהגת בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, תוך שהיא הצביעה על ההבדלים בינם לבין כתב האישום העיקרי שלפניי.

בע"פ 3498/19 זרבאילוב נ' מדינת ישראל (15.9.20), נדון עניינו של מערער שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, החזקת סכין והחזקת סם לצריכה עצמית. המערער נתקל ברחוב במתלונן, רץ אחריו כשהוא אחז בסכין תוך שהוא הניף אותה לעבר גרונו של המתלונן. המתלונן הניף את ידיו מעלה כדי להגן על עצמו, והמערער דקר אותו שתי דקירות - האחת בזרוע ימין והשנייה באמת יד ימין. המערער נמלט מהמקום, וכשנעצר בביתו נתפסו אצלו 3.2 גרם חשיש. המתלונן טופל בבית החולים. למערער היה עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, רכוש וסמים. על המערער נגזר עונש של 7 שנות מאסר בגין העבירות בהן הוא הורשע, וכן הופעל במצטבר מאסר על תנאי לתקופה של שנה שהיה תלוי ועומד כנגדו.

בע"פ 8823/12 שבתאי נ' מדינת ישראל (1.7.14), נדון עניינו של מערער שהורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין. המערער רכב על קטנוע והטריד מספר נשים שנסעו יחד ברכב, בכך שהוא ביצע כלפיהן תנועות מאיימות, חסם את רכבן בצומת, ירד מהקטנוע וניסה לפתוח את דלתות הרכב. הנשים שברכב נבהלו ממעשיו של המערער ונמלטו בנסיעה תוך חציית צומת באור אדום. בהמשך, לאחר שנודע לנהגת הרכב כי המערער הוא זה שהטריד אותה, חבר שלה קבע לפגוש את המערער בגן ציבורי בשעת לילה מאוחרת. בעת המפגש המערער דקר את החבר באמצעות חפץ חד מספר פעמים בבית החזה ובבטן העליונה, במטרה לגרום לו חבלה חמורה. עקב כך המתלונן אושפז בבית חולים משך שלושה שבועות לפחות. המערער נידון ל-4 שנות מאסר בפועל ולעונשים נלווים, וערעורו נדחה.

בת"פ 47457-05-14 מדינת ישראל נ' פלוני (17.2.15) נדון נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, שוד בנסיבות מחמירות, אימים, החזקת סכין שלא כדין, ושיבוש מהלכי משפט. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי התביעה תעתור לעונש של שש שנות מאסר. המתלונן היה בעלים של פיצוציה ועד תביעה במשפט שהתנהל נגד חברו של הנאשם. על רקע זה החליט הנאשם לחבול במתלונן, ולשם כך הוא הצטייד בסכין מטבח. המערער פנה למתלונן אחרי שעת הסגירה של הפיצוציה, כשנותר בכיסו סכום של כ-1,500 ₪ מתוך הפדיון היומי. יחד עם שני נוספים פגש הנאשם את המתלונן ליד הפיצוציה, ואז דקר הנאשם את המתלונן בחלק השמאלי התחתון של גבו באמצעות סכין שהייתה בכיסו, ותוך כדי כך שאל אותו מדוע הוא

מופיע כעד תביעה במשפטו של חברו. המתלון הפצוע החל להימלט בריצה מהנאשם, אך הוא נפל ארצה לאחר כ-50 מטרים. הנאשם הגיע למקום בו התמוטט המתלון, החל לחבוט בפניו באגרופים ולנופף מולו בסכין, תוך שהמשיך לשאול אותו למה הוא עד תביעה במשפט של החבר. הנאשם המשיך לחבוט במתלון גם כשה ניסה לקום, והוא אף פצע אותו קלות מתחת לעינו באמצעות הסכין. המתלון התחנן לפני הנאשם שיניח לו, אך הנאשם החליט לשדוד אותו, ולקח ממנו את הכסף המזומן. הנאשם המשיך לחבוט במתלון, דקר אותו בידו ושרט אותו בעינו תוך שאיים עליו כי ירצח אותו. המתלון מסר לנאשם את מפתחות העסק ומספר כרטיסי אשראי, ושוב והתחנן כי הנאשם יניח לו. בהמשך, הסתיר הנאשם את הכסף והסכין במקום לא ידוע ומחק ממכשיר הטלפון הנייד את רישום השיחה שביצע למתלון. הנאשם - בן 20, בן למשפחה נורמטיבית שהתדרדר לחברה שולית עקב הפרעות קשב וריכוז, בגין הוא הועבר למסגרות חוץ ביתיות, נידון ל-48 חודשי מאסר בפועל, במצטבר לעונשי מאסר אחרים שריצה.

אגב עבירת ההפרעה לשוטרים ועבירות הרכוש, הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ 40993-08-19 **מדינת ישראל נ' דוד אברהם** (6.1.20), בו נדון עניינו של נאשם שהורשע במסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין שלא למטרה כשרה, הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו ושימוש בכוח כדי למנוע מעצר. על פי העובדות בהן הורשע הנאשם, הוא ניגש לרכבה של המתלוננת וגרם לתקרים בגלגלי הרכב באמצעות סכין שהחזיק לשם הגנה עצמית מתחת למכנסיו. בהמשך לכך ביקש הנאשם בחנות מכולת לצפות בקלטת האבטחה במקום, וסורב. כשהבחין הנאשם בניידת משטרה שהגיעה למקום הוא השליך את הסכין מתחת לניידת, ולאחר שהודע לו על מעצרו הוא התנגד להיכנס לניידת תוך הנפת ידיו וסירוב לאיזוק, עד ששוטר נאלץ להשתמש בשוקר חשמלי. הנאשם, בעל עבד פלילי מכביד, נידון למאסר בפועל של 8 חודשים. כן הופעלו מאסרים על תנאי מתיקים קודמים, כך שבסך הכול הוטל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 13 חודשים.

לשם המחשת מדיניות הענישה בעבירות רכוש ב"כ המאשימה הפנתה גם לפסק דין שניתן בת"פ 31909-10-15 **מדינת ישראל נ' קסה** (14.5.18). באותו מקרה הנאשם הורשע בשני כתבי אישום. בראשון - בעבירות של הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד, ואילו בשני - בהחזקת סם לצריכה עצמית בצוותא חדא עם אחרים. כמתואר באישום הראשון, הנאשם נכנס לחצר בית ספר והסיג גבול לכיתה בכך ששבר את סורגי החלון ואת זכוכית החלון ונכנס פנימה. הנאשם שבר מכונת שתייה, פירק ממנה חלקים וגרם לה נזק בשווי של כ-6000 ₪. במסגרת האישום השני, הנאשם, יחד עם אחרים, החזיק בצוותא בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.4 ג', לצריכה עצמית. הנאשם נידון בגין שני כתבי האישום לשני חודשי מאסר בפועל, בנוסף להפעלת מאסר מותנה בן שישה חודשים, שירוצה בחופף.

ב"כ המאשימה הפנתה גם לפסק דין להמחשת מדיניות הענישה בעבירות התעבורה בה הורשע הנאשם. בת"פ 7151-07-18 **מדינת ישראל נ' יעקובסון** (6.9.20), נדון עניינו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של אי ציות לתמרור, נהיגה בקלות ראש, והתנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש בגוף. הנאשם נהג ברכב פרטי, לא ציית לתמרור, והביא להתנגשות רכבו עם אופנוע, בעקבותיה נדרשו שני הנהגים לטיפול רפואי. רוכב האופנוע נחבל בגופו וסבל משברים מגוונים, וכלי הרכב ניזוקו. הנאשם נידון ל-350 שעות של"צ וכן לעונשים נלווים, לרבות פסילת רישיון הנהיגה למשך 12 חודשים ומאסר על תנאי.

21. גם ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה הממחישה לטעמו את מדיניות הענישה הנוהגת. חלק מפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם מתייחסים למקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות,

שעונשה 14 שנות מאסר, ולא, כבעניינו, במי שהורשעו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, שעונשה 20 שנות מאסר. כמו כן, חלק מפסקי הדין עוסקים בקטינים שעברו הליך שיקום משמעותי, מה שאין כן בעניינו של הנאשם שלפניי. להלן אתייחס לפסקי הדין שקרובים יותר בנסיבותיהם לעניינו.

בת"פ 23649-06-21 **מדינת ישראל נ' ליפובצקי** (14.12.21), נדון עניינו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות המקרה, הנאשם פגש במקרה את המתלונן ברחוב, וזה דרש ממנו להשיב לו סך של 250 ₪ שלטענתו הנאשם היה חייב לו. הנאשם סירב לדרישת המתלונן, ובתגובה נטל ממנו מתלון את הטלפון הנייד שלו, והתנה את השבתו לנאשם בתשלום החוב. הנאשם ניגש למתלון ובין השניים התנהלה שיחה, שבסופה שלף הנאשם סכין וגרם למתלון לחתך במותנו השמאלית. בהמשך לכך החל מאבק בין השניים, במהלכו גרם הנאשם למתלון חתכים נוספים בצווארו, בזרועו, בחזה ובגבה, בעוד שהמתלון מצדו חובט בנאשם באמצעות מקל ההליכה שלו. כתוצאה מהאמור נפצע המתלון והוא אושפז ונזקק לניתוח. על הנאשם, בעל עבר פסיכיאטרי שבגינו אושפז מספר פעמים, חלקן בכפייה, נגזר עונש של 18 חודשי מאסר בצירוף לעונשים נלווים.

בע"פ 6197/20 **מדינת ישראל נ' בולאני** (28.11.21), נדון מערער שהורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות, זאת לאחר שדקר שני מתלוננים באמצעות חפץ חד בפלג גופם העליון כך ששניהם נזקקו לטיפול רפואי. הדקירה אירעה במהלך קטטה שהתפתחה על רקע סכסוך עסקי, אליה הגיע המשיב מצויד בחפץ חד. במסגרת הסדר הטיעון נקבע כי המדינה תעתור לעונש של 27 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 15 חודשי מאסר בפועל, תוך הדגשה לפיה ערכאת הערעור לא נוהגת למצות את הדין עם הבאים בשעריה.

בת"פ 45080-04-19 **מדינת ישראל נ' שמעון** (16.11.21), נדון עניינו של נאשם כבן 20, אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. המתלון והנאשם נקלעו לוויכוח על אודות התור לשירותים במסעדה בה בילו שניהם. בין השניים ואחרים החלה קטטה, הנאשם ואחרים שעמדו בתור היכו את המתלון, ולבסוף הנאשם דקר אותו באמצעות סכין בפניו. המתלון אושפז למשך תשעה ימים, נזקק לטיפול רפואי מגוון וסבל מתסמינים נפשיים לאחר התקיפה. בעניינו של הנאשם הוגשו חמישה תסקירים של שירות המבחן, שתיארו את הרקע המשפחתי הלא פשוט שממנו הגיע, ואת השתלבותו ושיקומו במכינה קדם צבאית. הנאשם נידון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ולעונשים נלווים.

בת"פ 33413-08-19 **מדינת ישראל נ' דגו** (8.9.20), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שעל רקע סכסוך של מה בכך איים על המתלון כי ידקור אותו, ולאחר כשעתיים הוא אף מימש את איומו ודקר את המתלון בחזהו. כתוצאה מהדקירה נגרמו למתלון פצע דקירה עמוק וחור בריאה, אשר הצריכו אשפוז בבית החולים למשך שלושה ימים. בהסדר הטיעון הסכימו הצדדים שהמאשימה תעתור לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל, ולבסוף נגזר על הנאשם עונש של 26 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 38091-08-16 **מדינת ישראל נ' צ'וזינוב** (7.4.19), נדון עניינו של נאשם כבן 20 בעת ביצוע העבירה, שהורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה במסגרת הסדר טיעון. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלון בילו במסעדה וצרכו אלכוהול. לאחר מספר שעות החלה קטטה בין המתלון לאחרים בחוף

הים הסמוך למסעדה. הנאשם יצא מהמסעדה לחוף, הצטרף לקטטה, החליף מהלומות עם המתלונן, הפילו ארצה, והמשיך להלום בו בחוזקה באגרופים לגופו ובבעיטות לראשו. זמן קצר לאחר מכן שבו המתלונן והנאשם לשטח המסעדה, ולאחר חילופי דברים ביניהם נטל הנאשם מעמדת המלצרים סכין בעלת להב באורך 13 ס"מ, חזר אל המתלונן, ודקר אותו מספר פעמים בפלג גופו העליון. הנאשם התייצב בתחנת המשטרה, כשידו שבורה. הנאשם עבר הליך שיקומי והוגשו בעניינו ארבעה תסקירים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. יודגש כי במקרה זה נתן בית המשפט משקל להליך שיקומי יוצא דופן שעבר הנאשם, וכן לעברו הנקי. כיוון שכך קשה להקיש מפסק דין זה לעניינו של הנאשם שלפניי.

22. מתחם העונש ההולם

לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים האמורים לעיל - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ומדיניות הענישה הנוהגת - וכן לאחר שנתתי דעתי לריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם, אני קובע מתחמי הענישה כדלהלן, המתייחסים לעבירות שביצע הנאשם בהיותו בגיר:

כתב האישום העיקרי - 30 עד 60 חודשי מאסר.

ת"פ 19827-04-21 - מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות עד שנת מאסר אחת לריצוי בפועל.

ת"ד 7403-12-20 - פסילת רישיון נהיגה עד 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 31076-08-21 - קנס ושירות לתועלת הציבור עד מספר חודשי מאסר על תנאי.

23. העונש המתאים

הנאשם צעיר כבן 20. ריבוי העבירות שביצע הנאשם מאז נערותו ועד היום, ומגוון העבירות, מלמדים על כך שמזה תקופה ארוכה יחסית הנאשם איננו מנהל חיים נורמטיביים, זאת בלשון המעטה. לאורך התקופה ניכרת הסלמה במעשיו של הנאשם, ששיאם השלילי בא לידי ביטוי בעבירה בגינה הוגש נגדו לבית משפט זה כתב האישום העיקרי. אין מנוס מהמסקנה כי ההליכים הפליליים שהתנהלו בעניינו של הנאשם לא הרגיעו אותו מביצוע עבירות. אכן ההליכים האמורים לא הסתיימו בגזר דין עובר לביצוע העבירה הנוכחית, ברם חרף זאת סבורני כי על העונש המתאים להעביר מסר מרתיע לנאשם, בדמות מאסר בפועל, כפי שהמליץ שירות המבחן. עם זאת, בקביעת תקופת המאסר אביא בחשבון את הנסיבות לקולא שמתקיימות בעניינו של הנאשם, בראשן הודאתו במיוחס לו.

כאמור, הנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו בכתבי האישום השונים, כמתואר לעיל. בכך חסך הנאשם מזמנה של המאשימה ומזמנה של בית המשפט. לנוכח ריבוי כתבי האישום נראה כי החיסכון בזמן משמעותי.

כפי שתואר בתסקיר שירות המבחן, הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע, גם לפניי, תקווה לשנות את דרכיו ולחזור לחיים נורמטיביים. צירוף התיקים שביצע הנאשם עולה בקנה אחד עם דבריו של הנאשם לפיהם הוא מבקש לפתוח דף חדש בחייו. כיוון שכך, לא אמצה עם הנאשם את מלוא חומרת הדין. העונש שייגזר על הנאשם

יביא בחשבון, לצד שיקולי הענישה האחרים, את שאיפתו של הנאשם להשתקם.

במסגרת השיקולים לקולה יש להביא בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם. כאמור בתסקיר שירות המבחן, התחברותו של הנאשם לחברה שולית, זאת חרף העובדה שמשפחתו נורמטיבית, נובעת מקשיים שחוזה הנאשם בשל הפרעות קשב וריכוז מהן הוא סובל. הפרעות אלו הביאו לאי יציבות לימודית אצל הנאשם, להתחברותו לחברה שולית, ובתוך כך גם לצריכה מופרזת של אלכוהול.

לנאשם אין הרשעות קודמות, זאת חרף העובדה שבשנים האחרונות, מאז שנת 2018, מתנהלים נגדו הליכים פליליים, שצורפו לתיק שלפניו. הסיבה לכך שההליכים לא הסתיימו בגזרי דין נעוצה בחלקה בניסיונות שנעשו להעלות את הנאשם על דרך השיקום, ניסיונות שעד כה לא עלו יפה. להבדיל מהמישור הפלילי ה"כללי", במישור התעבורתי צבר הנאשם ארבע הרשעות קודמות (ראו - תע/1), מהן ראויה לציון הרשעה מיום 20.6.21 בעבירה של נהיגה תחת השפעת סמים, בגינה נגזרו על הנאשם עונש של 24 חודשי פסילה בפועל וקנס בסך של 1,000 ₪.

לנוכח כל הנסיבות האמורות אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם העונש ההולם.

24. נוכח האמור, אני מרשיע את הנאשם בכל העבירות לגביהן נקבעה אשמתו בתיקי בית המשפט לנוער שפורטו לעיל, ואני גוזר עליו את העונשים שלהלן:

א. 42 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס. שירות בתי הסוהר מופנה להמלצת שירות המבחן בדבר שילובו של הנאשם בהליך טיפולי ייעודי בתחום השליטה בכעסים.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של שנה אחת, אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, אותו ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה של החזקת סכין, או עבירה של גניבה, או עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, או עבירה של התנגדות למעצר, או עבירה של הסגת גבול פלילית, או עבירה של חבלה במזיד ברכב, או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

ד. פסילה בפועל מקבלת או החזקת רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תחל ביום שחרורו של הנאשם מהכלא ותתחיל להימנות מיום הפקדת רישיון הנהיגה כדין.

ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי לתקופה של 4 חודשים, אותה ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש או עבירה של התנהגות הגורמת נזק.

ו. הנאשם יפצה את נפגע העבירה בת"פ 15049-08-21 בסכום של 5,000 ₪, את נפגעת העבירה בת"פ 52292-02-18 בסכום של 1,500 ₪, ואת נפגע העבירה בת"פ 24867-11-19 בסכום של

3,000 ₪. סכומי הפיצוי ישולמו בעשרה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1/5/23 ובאחד בכל חודש בחודשים שלאחר מכן.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ג, 23 ינואר 2023, בנוכחות הצדדים.